

Robert Jagodić

KOMUNICIRANJE U SPELEOLOSKIM OBJEKTIMA

Speleološka istraživanja, kao što je poznato, organizuju se ekipno. ~~Kod većih~~ ^{Za} istraživanja formira se obično više različitih grupa speleologa koje su raspoređene na površini i u objektu. Da bi se njihov rad mogao uspješno koordinirati i istovremeno mogla postići sigurnost svih speleologa u akciji, potrebno je stalno održavati vezu između pojedinih ekipa. Komunikacijska sredstva koja se pri tome koriste mogu biti različita, od zviždaljki do najsvremenijih radio-stanica.

Akustičko-vizuelna komunikacija

Akustičko-vizuelna komunikacija, kao što je dovikanje, upotreba zviždaljki, svjetiljki i sl. može se efikasno primjenjivati jedino između članova jedne ekipe, a često niti medju njima zbog specifičnih uvjeta koji vladaju u speleološkom objektu. ~~To mogu biti~~ ^{Cijevi,} zavojiti kanali, buka vode, jeka itd.).

Pri ~~likom~~ opisa istraživanja vertikalnih objekata posebno je važno ^{an} istaknuti kontakt između čovjeka koji se spušta u jamu ili penje iz nje s čovjekom koji ga osigurava ili dočekuje. ~~Kod~~ ^{Pri} spuštanju ili penjanju u toku istraživanja, čovjek koji se kreće prema gore ili dolje, ~~izdaje komande~~ ^{se} ~~uvijek daje~~

Komande glasom ~~izdaju se~~ rastavljaju se ^{se} na slogove i one su unificirane dogовором:

za spuštanje	po - pu - sti	(3 sloga)
za podizanje	vu - ci	(2 sloga)
za zaustavljanje	stop	(1 slog)

Rastavljanje na slogove primjenjuje se ~~zbog toga zato~~ što se, u uvjetima kada se riječi ne razumiju, komanda može shvatiti prema broju slogova. Zamjena za glas može biti zviždaljka ili neko slično sredstvo kojim se za određenu komandu daje broj znakova prema njenom broju slogova. ~~Nar-~~ ~~malno,~~ ovaj način je ograničenih mogućnosti, jer svaki oblik signalizacije zahtjeva primjenu određenog tzv. kôda (od- redjeni broj znakova kojim se označava ~~pripadajući~~ pojam) pa uvodjenje više pojmove zahtjeva veći broj znakova. Samim time produžuje se vrijeme za izmjenu poruka ~~X~~ a povećava mogućnost pogrešne interpretacije, što je u speleologiji veoma opasno.

~~Kod~~ istraživanja ^{imo} velikih objekata, koja traju često više dana, kvalitetne veze moguće je ostvariti jedino suvremenim komunikacijskim sredstvima u koje se ubrajaju telefoni i radio-stanice.

Žična sredstva i sistemi

a) Žični sistemi

Žični sistemi se formiraju povezivanjem dvaju govornih mesta fizičkim vodovima. Na govornim mjestima koriste se prenosni telefonski aparati s induktorskim pozivom. Sistem tvore dva ili više telefona spojena na dvožičnu liniju. ~~Ako~~ je spojeno više aparat ~~na~~ jednu liniju, tada poziv ~~od~~ jednog telefona primaju svi ~~vistodobno~~ i ~~istovremeno~~ svi mogu ~~X~~ slušati. ~~Kod sistema~~ gdje se želi postići da se telefoni povezuju po želji, mora se uvesti još i posrednik. On

posjeduje manuelnu centralu na koju su povezani svi telefonski aparati. Korištenjem raznih preklopki i utikača koji su ugradjeni u centralu, posrednik može međusobno povezivati pojedine telefone prema potrebi.

Žični sistemi s posredničkim centralama u speleo-loškim istraživanjima koriste se vrlo rijetko. Njihova primjena dolazi u obzir jedino ~~u~~ ^{na} istraživanja koja traju veoma dugo, a sudjeluje veliki broj ljudi rasporedjenih u više međusobno udaljenih logora u kojima se boravi dulje vrijeme.

b) Žična sredstva

~~Telefonski aparati koji se u ovakvim sistemima koriste su tzv. lokalno-baterijski (LB) telefoni.~~ Sastoje se od kućišta u kojem se nalazi izvor električne energije, induktora i zvonce s probnom tipkom, te mikrotelefonske kombinacije (MTK), popularno zvane "slušalica".

Kao izvori električne energije koriste se baterije ili akumulatori odredjenog napona. Oni služe ~~za~~ napajanje mikrofona električnom strujom.

Induktor i zvonce namijenjeni su isključivo odašiljanju i prijemu poziva, koji se šalje okretanjem ručice induktora.

Mikrotefonska kombinacija (~~je uobičajene~~) izvedbe, jedino što je opremljena dodatnim tipkalom kojim se uključuje mikrofon kada se želi govoriti. Takvom konstrukcijom slušalice znatno se produljuje vijek trajanja baterija, jer se ~~pri~~ ^u slusanja i stajanja strujni krug baterije ne zatvara preko mikrofona. U tom slučaju strujni krug se prekida tipkalom, a struja teče jedino prilikom govorenja.

Kao vodovi koriste se bakreni i aluminijski vodiči ili bakreno-čelične pletenice. Najkvalitetniji su vodovi bakreno-čelične pletenice izolirani PVC-om. To su pokositre-

ni bakreni vodiči oko kojih su opletene čelične niti čime se postiže dobra električna vodljivost i velika prekidna čvrstota žice.

c) Korištenje žičnih sredstava

Prije postavljanja linije potrebno je provjeriti sva sredstva koja se koriste u planiranom sistemu.

Ispravnost telefonskog aparata se provjerava, tako da se komadićem žice ili nekim metalnim predmetom, npr. džepnim nožićem, napravi kratki spoj na priključnicama telefona, pritisne probna tipka, Sada se ~~probne~~ ~~je~~ ~~je~~ ~~okretanjem~~ ručica induktora mora čuti zvonce.

Vodovi linije ispituju se tako da se na jednom kraju linije žice kratko spoje, a na drugi se serijski priključi baterija i žaruljica iz džepne svjetiljke ili telefon. Ako je linija ispravna, žaruljica mora svijetliti, a kod telefona se ručica induktora mora "teško" okretati.

Nakon provjere počinje se postavljati linija. Žica mora biti namotana na kolutu ili na tzv. matalici. Prilikom postavljanja linije žicu treba mjestimično učvršćivati uz stijenu tako da ne ometa kretanje kanalom. Veliki problem, koji zahtjeva pažnju i spremnost, je postavljanje linije na skrovima u prevjesu gdje se često ~~dešava~~ da se žica tokom spuštanja omota oko užeta. Na takvim mjestima potrebno je ~~je~~ ~~početka i s dna skoka~~ ~~namjestiti~~ žicu tako da je što udaljenija od užeta. U toku postavljanja linije u speleološkom objektu potrebno je često provjeravati merima ispavnost, linije.

Gledajući u cjelini, prednosti žičnih veza ~~s~~ slijedeće:

- stabilnost sistema,
- jednostavnost sredstava kojima se lako rukuje,
- pouzdanost aparata i

- relativno jeftina i dostupna oprema.

Nedostaci ~~štećnih veza~~ su slijedeći:

- postavljanje linije iziskuje angažiranost pojedinih ljudi iz ekipe (ne mogu sudjelovati u ostalom radu ekipe),
- stalne ~~prištutni problemi~~ ^{poteškoće} u toku postavljanja linije,
- stalne ~~prištutni problemi~~ ^{nakon} kod iznenadnog prekida veze i
- relativno velika težina telefonskih aparata i cijelokupne opreme.

Bežična sredstva i sistemi

a) Bežični sistemi

Bežični sistemi formiraju se isključivo upotrebom radio-stanica. Kao prenosni medij ovdje ne postoji fizički vodovi, već se veza ostvaruje slobodnim širenjem radio-valova kroz prostor. *Oni*

Radio-valovi se prema svojim fizikalnim svojstvima dijele u četiri osnovne grupe, tzv. valna područja, a to su dugi *valovi* (DV), srednji *valovi* (SV), kratki *valovi* (KV) i ultrakratki *valovi* (UKV). Ovisno o primjeni željenog valnog područja odabire se odgovarajuća konstrukcija radio-stanice i antene. U planinarstvu dozvoljena je primjena radio-stanica koje rade isključivo u UKV području. Istovremene veze (multiplex) kod bežičnih sistema ostvaruju se radom u kanalima rasporedjenim u određeno frekvencijsko područje.

b) Bežična sredstva

Radio-stanice se dijele prema izvedbi na stacionarne, mobilne i ručne, a prema električnim karakteristikama razlikuju se prema frekvencijskom području na kojem rade i snazi emitiranja. Električne karakteristike radio-stanica odredjene su za-

konskim propisima.

U praksi se, u planinarstvu i speleologiji, koriste ručne radio-stanice (walkie-talkie), te u novije vrijeme mobilne koje se najčešće susreću ugradjene u automobilima. One rade na "gradjanskom valu" (CB), a sve ulaze u UKV područje.

Veze ~~između~~ radio-stanica su jednosmjerne, što znači da se ~~govori~~ i sluša naizmjenično. Sve poruke završavaju ~~u~~ ^uječju "prijem" i tada se iz režima predaje ^u prelazi na režim prijema.

Radio-stanice mogu biti jednokanalne ili višekanalne. Rad ~~je~~ višekanalnim stanicama ~~se odvija~~ jednako kao i ~~je~~ jednokanalnim s time ~~da~~ one omogućavaju na određenom području više istovremenih veza raznih korisnika. Za formiranje višekanalne mreže radio-stanica postoji nekoliko mogućnosti. Jedna ~~takva mogućnost~~ je da se za svaku stanicu odredi jedan kanal na kojem je stаница stalno uključena, pa kad je netko želi pozvati, uključuje se u taj kanal. Na tom kanalu se odvija razgovor, a po završetku razgovora veza se prekida i pozivajuća stаница se ponovno vraća u svoj kanal. Za takav oblik mreže potrebno je da svaka stаница posjeduje onolik broj kanala koliko ima ~~uključenih stanica~~ u mreži.

Druga mogućnost je da se jedan kanal odabere kao zajednički i u njemu sve stанице "čekaju". Kad je potrebno pozvati jednu stanicu pozivaju se na zajedničkom kanalu i dogovara se kanal na kojem će se dalje komunicirati. Po završetku razgovora obje stанице se vraćaju u kanal za "čekanje". Takva mreža ne iziskuje stанице s velikim brojem kanala, a omogućuje multipleksni rad.

c) Korištenje bežičnih sredstava

Prije upotrebe stанице se moraju ~~ispitati~~ ^{proveriti}. Ispitanje Ručnih radio-stanica se vrši tako da se antena potpuno

izvuče iz kućišta, čime se omogućava emisija maksimalne snage. ~~I~~ ~~s~~ veće udaljenosti (barem 50 metara). ~~održi~~ ~~probna veza~~ ~~radi se~~ Ako se stanice ne koriste dulje vrijeme, obavezno se iz njih ~~se~~ moraju izvaditi baterije. Kiselina koja se u njima nalazi može prodrijeti kroz posudicu baterije i oštetiti elektroničke dijelove.

(Koji se koristi)
Kao što je prije rečeno, u planinarstvu se koriste radio-stanice s UKV područjem. Osnovno fizikalno svojstvo ultrakratkih valova, ~~je~~ da su oni prostorni valovi s optičkim svojstvima širenja. To znači da im prepreke sprečavaju širenje, da se reflektiraju, lome i rasipaju. U električnom smislu oni se rasprostiru lako i dobro u otvorenom prostoru, dok uz površinu zemlje i naročito u njenoj unutrašnjosti, zbog velikog otpora imaju vrlo mali domet. Prema tome UKV područje je najnezahvalnije područje za primjenu u speleologiji, ~~ali~~ ~~se~~ međutim ipak se koristi jer je ono jedino dozvoljeno zakonskim propisima. Ujedno, u tehničkom pogledu, za emisiju UKV valova dovoljne su antene, malih geometrijskih veličina. Za primjenu u speleologiji najviše bi odgovarali dugi valovi (za njih je ~~im je~~ idealan vodič), ali emisija u tom valnom području zahtjeva antene ~~egromnih~~ dimenzija i uredjaje većih snaga.

Da bi se nedostaci UKV-a donekle kompenzirali, u speleološkim objektima se polažu "vodiči radio-valova". To su posebno postavljene žice (dovoljna je samo jedna), vodovi telefonskih linija, čelično uže vitla, metalne ljestvice i drugi vodiči. Antene se približe tim "vodičima" koji efikasno prenose radio-val putem na kojem bi inače toliko oslabio da ne bi mogucavao prijem. Normalno, primjenom tih "vodiča" opet se javljaju slični problemi kao i kod žičnih sistema.

Važno je istaknuti da je pri radu s radio-stanicama ~~radi se~~ potrebno održavati stanovitu disciplinu radi izbjegavanja mogućih zabuna, ometanja i nepotrebnih zauzeća kanala. Prilikom pozivanja obavezno se na početku daje ime ili oznaka stanice ko-

~~ja~~ se poziva i koja poziva.

U usporedbi s drugim sistemima, najveća prednost bežičnih ~~sistema~~ ^{u tome} je što radio-stanice omogućavaju veliku pokretnost, te zauzimaju malo prostora. Najveći ~~nedostaci su im~~ vrlo mali domet u speleološkim objektima i ovisnost kvalitete prijema o mnogim utjecajima u prostoru.

Organizacija veza pri istraživanjima

~~Budući je~~
~~Kao što je na početku spomenuto,~~ kvalitetna veza ekipe na površini s ekipom u podzemlju jedna je od osnova uspjeha i sigurnosti speleoloških ^{istraživanja} ~~istraživanja~~. U tu svrhu preporučuje se već pri planiranju akcije odrediti jednog čovjeka ili više ljudi da se prvenstveno brinu o vezi.

Njihov zadatak je da prije odlaska na teren, na osnovu poznatih podataka o objektu i predvidjenoj organizaciji buduće akcije, odaberu sistem i sredstva za održavanje veze. Oni moraju voditi brigu o eijeloj opremi i materijalu za vezu, kako u fazi pripreme tako i u toku akcije. Dobro je da se za vrijeme akcije i na površini i u podzemlju nalazi po jedan čovjek koji ima iskustva s do sada opisanom problematikom.

Što se tiče izbora najpovoljnijeg sistema veze nije moguće dati neku univerzalnu preporuku, budući da su uvjeti svakog objekta specifični, a oni uvjetuju izbor sistema. U praksi, u velikim speleološkim istraživanjima koja traju više dana dobro je kombinirati oba opisana sistema. Najčešće se ipak od logora na površini pa do glavnog bivaka u podzemlju postavlja žični sistem, jer je to najvažnija komunikacija. Ostale veze se uspostavljaju prema potrebi. U slučaju eventualnog prekida linije često je prekinuta samo jedna žica, tako da je još uvjek moguće ostvariti kakvu-takvu vezu radio-stanicama. Prije

početka svake akcije potrebno je unaprijed dogоворити ~~како~~
~~се~~ ~~се~~ поступати u slučaju iznenadnog prekida veze, odnosno
dogоворити rezervne sisteme veze.

~~Prv~~ ~~u~~ istraživanja velikih objekata, gdje se u veli-
kim vremenskim razmacima više puta ulazi u objekt, dobro je
postaviti stalnu žičnu liniju koja ~~ostaje u speleološkom~~
~~objektu.~~ ~~Ako~~ ~~opas~~ postoji mogućnost da linija izmedju dvi-
je akcije bude oštećena, treba prije izlaska na površinu
krajeve žice u podzemlju uviti zajedno i izolirati (napravi
se kratki spoj), tako da se slijedeći puta s površine može
provjeriti ispravnost linije. Provjeravanje linije se oba-
vlja na način opisan u poglavljtu o korištenju žičnih sredsta-
va. Nakon provjere s površine linija se može koristiti tako
da se prilikom spuštanja odnosno napredovanja kroz kanal pre-
reže na određenom mjestu ~~na kojem~~ se priključe telefoni.
Poslije obavljenog razgovora žice se ponovno spoje i izolira-
ju. Uz ovaku provjerenu liniju mogu se koristiti i radio-sta-
nice umjesto telefona.

U ovom poglavljtu nije moguće obuhvatiti sve proble-
me s kojima se speleolozi mogu susresti u toku akcije, jer ih
ima mnogo i različiti su. Održavanje kvalitetne veze ovisno
je o iskustvu i domišljatosti ljudi koji se tim problemima ~~pitanjima~~
najviše bave.